

CKoster, gehouden te Lansingerland, 23.10.2022

Gezang 20: 1, 2

L: Johannes 14: 15 -21

Psalm 22: 10, 12

T: HC **Zondag 17**

Psalm 118: 5,6

Psalm 71: 13, 14

Gezang 19: 1, 4

Geliefde gemeente van de Heere, Jezus Christus,

Vorige week stonden we stil bij Zondag 16. Het sterven van de Here Jezus, Zijn begrafenis, en ook Zijn nederdaling ter helle. Dat aller diepste lijden van Jezus in de God verlatenheid, in die 3 uren duisternis aan het kruishout. Daarin zagen we iets van het diepe helse lijden wat onze Verlosser heeft doorstaan. De Here Jezus die kruipend, biddend, smekend, Zijn weg is gegaan door de diepten tot het kruishout. Gehoorzaam om als Verlosser te volharden op Zijn weg.

Vanuit die duisternis van het oordeel, en Gods toorn wat op Jezus lag en het werk wat Hij volbracht, stappen we nu met Zondag 17 in het licht. Vanuit die duisternis van Zijn lijden in het licht van Zijn opstanding.

Hier in Zondag 17 klinken geen tonen meer van rouw en van verdriet. Maar hier klinken de vreugdetonen van overwinning. Die vreugdetonen die geklonken hebben op die eerste Paasmorgen bij dat lege kruis en dat geopende graf.

En die tonen die nog steeds door dreunen tot op de dag van vandaag. Ja, mogen doorklinken tot in de eeuwigheid: dat Jezus leeft! En dat eenieder die in Hem gelooft mag leven met Hem, dat willen wij vanuit Johannes 4:14 zien. Het thema is:

Het Evangelie van de opgestane Here Jezus Christus

De Heere Jezus zegt:

- 1) "Ik leef"
- 2) "u zult leven"

De opstanding van onze Here is van immense waarde. De Catechismus legt daar meteen de vinger bij. Vraagt niet eerst naar de feiten van de opstanding van de Heere Jezus. Vraagt niet naar hoe het heeft plaatsgevonden, of hoe het is ontdekt dat het graf leeg was, door de vrouwen, door de discipelen. Ook niet wie de Here Jezus hebben ontmoet als getuige, aan wie Hij verschenen is.

Nee, het gaat meteen door naar de inhoud, de betekenis van Zijn opstanding voor ons. En dan wijst de Catechismus op de rijkdom van de opgestane Here Jezus. De Here Jezus, zegt de Catechismus, heeft de dood overwonnen. De Here Jezus die als Christus, als gezondene naar deze aarde kwam, om de opdracht van Zijn Vader trouw te vervullen. En in volmaakte gehoorzaamheid die weg van straf heeft gedragen.

En in de opstanding klinkt nu dat inderdaad alles is volbracht. Dat Hij als Christus alles voltooid heeft wat Hij moest doen. Hij is de levende Christus, omdat Hij de gehoorzame Christus was.

En in Johannes 14 vertelt de Here Jezus Zelf over dat heerlijke werk wat Hij nog zou gaan volbrengen. Laten we daar samen naar kijken.

In Johannes 14 daar is de Here Jezus in gesprek met zijn discipelen over de Trooster, de Parakleet, de Heilige Geest die komen zou. De Heilige Geest die met Pinksteren zou worden uitgestort door de Heere Jezus vanuit de hemel. In vers 16 en vers 17 spreekt de Here Jezus erover; de Geest zal komen die andere Trooster, en Die zal bij u zijn, en in u zijn, en die zal u niet verlaten.

Maar dan komt als het ware die vraag op: maar U Here Jezus, waar blijft U dan? De Geest komt wel, maar verlaat U ons dan? U blijft toch wel bij ons? De Here Jezus zegt: Ik zal jullie niet alleen laten, ik laat jullie niet als wezen achter, Ik kom terug om u vervolgens nooit meer te verlaten. En dat legt Hij uit in vers 19.

Dan zegt Hij, nog een korte tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien. Dat is bij het sterven van de Here Jezus, op het moment dat Hij daar hing aan het kruishout, dat Hij begraven zou worden in het graf, iedereen kon Hem zien. En Zijn lichaam was zichtbaar en tastbaar voor ieder die daar was.

Maar na dat moment van Zijn begrafenis heeft de wereld, hebben mensen die niet in de Here Jezus geloven, en de Heer Jezus verwerpen, hebben Hem niet meer gezien. En ze zullen Hem ook niet meer zien.

Kijk maar naar Zijn opstanding, aan wie is de Here Jezus verschenen? Aan de gelovigen. Aan hen verscheen de Here Jezus, aan Maria en de discipelen, aan Petrus en Jacobus, aan Paulus. "U zult Mij zien", zegt de Here Jezus daarom dan ook, de wereld niet.

Als je niet in de Here Jezus gelooft, dan zal je de Here Jezus ook niet zien, dan blijven je ogen blind voor de opgestane Here Jezus, dat Hij de Overwinnaar is. Je zult het niet zien. "Maar u", Mijn discipelen, "zult Mij zien".

Dat zegt de Here Jezus ook later in hoofdstuk 16 nog een keer. Dan zegt Hij, "u zult Mij niet meer zien, u zult huilen en weeklagen, maar de wereld" zegt Hij dan, "de wereld zal zich verblijden. U zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden. U hebt nu wel droefheid, maar Ik zal u weer zien. En uw hart zal zich verblijden. En niemand zal die blijdschap van u afnemen."

Kijk, dat is wat de Here Jezus ook hier in Johannes 14 zegt. De discipelen mogen Jezus zien als Overwinnaar van de dood. En dat besef zal groeien op die eerste Paasmorgen als ze mogen ontdekken dat het graf leeg is. En als de discipelen Hem 's avonds mogen ontmoeten. En dat Hij eet, vis en honing.

En een week later opnieuw, als Thomas er ook bij is, en mag voelen in de handen, en de zij van de Heere Jezus. Dat besef zal groeien, die 40 dagen dat Hij aan hen

verschijnt, en dan die 10 dagen na Zijn hemelvaart als het Pinksterdag is, dan mag dat besef steeds meer op bloeien. De dood van Jezus was geen mislukking. Was geen eindstation van de mislukte leider. Was geen tragisch slot om over te huilen.

Nee, er zal juist blijdschap zijn in uw hart, want Jezus dood en graf was de voltooiing van Zijn werk als Verlosser. Dat weten jullie nu nog niet, dat begrijpen jullie nu nog niet, maar jullie zullen het zien, jullie zullen Mij zien.

En dan spreekt de Here Jezus die heerlijke woorden, Hij zegt: "Ik leef en U zult leven". Hij zegt niet, "u blijft leven en Ik zal straks sterven, en straks zal Ik weer terugkomen in het leven". Hij zegt niet, "u leeft en Ik straks ook weer".

Nee, "Ik leef!" Terwijl Hij nog moet gaan sterven zegt Hij "Ik leef". "Ik ben de levende Here Jezus Christus, Ik ben de bron van al het leven en de oorsprong van alles wat leeft. Heel de schepping bestaat door de Here Jezus Christus, kan leven door Jezus Christus.

En meer nog, ook in geestelijk opzicht. Het geestelijke leven, het geloof in de Here Jezus, de wedergeboorte, de liefde voor de Here, dat kan alleen maar doordat Jezus leeft. Door Zijn kracht, door Zijn opstanding. De dood en de duivel hebben geen macht over de Here Jezus.

"Ik leef!"

De Here Jezus leeft **voor** Zijn sterven, en **in** Zijn sterven, en **na** Zijn sterven. Hij is het leven in eigen Persoon. En als de discipelen de Here Jezus kennen, dan kennen ze met Hem, in Zijn persoon ook het volle leven, wat ze mogen ontvangen. Als je Jezus kent in geloof, dan ken je daarmee het volle ware leven, met blijdschap en vreugde.

De Here Jezus zei dat ook heel concreet in hoofdstuk 11, "Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft zal leven, ook al is Hij gestorven". Het leven in de ware gehoorzame band met Zijn Vader, dat is het ware leven. Het kan niet verbroken worden door de dood. "Ik leef".

En als je dan afvraagt, is dat nou grootspraak van de Here Jezus? Hij leeft nu wel, maar straks zal Hij sterven en daarna weer leven. Is dat dan grootspraak, meer dan Hij kan waarmaken?

Nee, kijk maar, in de opstanding bewijst Hij dat. De discipelen en heel de kerk mag dan ontdekken, inderdaad, Hij is de enige ware die echt leeft. De dood heeft over Hem geen macht. De dood kon Hem niet vasthouden. De dood kon Zijn levenskracht niet verbreken, Hij heeft werkelijk de dood en de satan overwonnen.

Broeders en zusters, Jezus leeft! Geloof u dat? Dat Jezus inderdaad echt leeft en de levende is?

Als u dat gelooft, dan staat u vandaag wel alleen, als christen, in onze maatschappij. Want er zijn zo velen die dat niet geloven, die zeggen, "Jezus, áls Hij al heeft

geleefd, dan is Hij in ieder geval gestorven, dan is Hij dood en dan leeft Hij nu niet meer”.

Sterker nog, het offer van de Heere Jezus wordt vandaag door velen veracht. Als iets wat minderwaardig is, niet krachtig, niet mannelijk genoeg. Dan klinkt, “Altijd dat kruis, altijd dat lijden”. Het is zo verdrietig!

Maar laten we tegelijk nuchter zijn, het kruis en het lijden van de Here Jezus is ook moeilijk. Het gaat immers tegen onszelf in. Wij mensen willen dat niet aanvaarden dat de Here Jezus als machteloze, als verachte, de meest bespottelijke weg is gegaan. En dat Hij ook vandaag, ook al is Hij de opgestane Heer, ook vandaag nog zo zwak kan lijken, in zo vele christenen die vervolgd worden. In de kerk die zo klein is, in het koninkrijk van Hem, wat in de ogen van mensen niets voorstelt.

Houdt u dan Johannes 14 voor ogen, de Here Jezus die leert ons hier een belangrijke les: als je niet gelooft in de kruisigde Jezus Christus dan zal je de opgestane Here Jezus ook niet kunnen zien. Ook vandaag niet. Als je Zijn kruis en Zijn lijden niet aanvaard als de weg van verlossing waardoor God genade wil uitdelen, dan zal je Hem nu niet zien in geloof. En Hem erkennen als opgestane Heere.

De Here Jezus zegt het zelf: “nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien”. Wie niet gelooft kan Hem niet zien en zal Hem niet zien. De Here Jezus houdt Zich voor hen, door hun ongeloof verborgen. Maar als je bereid bent om discipel van de Here Jezus te worden, als je bereid bent om Hem te volgen in Zijn lijden, in die nederige weg, om je kruis op je te nemen en achter Hem aan te gaan, dan mag je weten: Jezus leeft! Dan mag je Hem zien. En dan mag dat ook je antwoord zijn als mensen zeggen of spotten of vragen, “wat is dat nou met het geloof?” De Here Jezus geeft het antwoord, “Ik leef en u zult leven”.

Tweede gedeelte

Dat is ook het tweede gedeelte van de preek, **u zult leven**. “U zult leven”, zegt de Here Jezus. Dat is een belofte. Een heerlijke belofte die de Heere Jezus hier uitsprekt, van het ware, volle, goede leven. Met blijdschap en vreugde. Het leven in de verbondenheid met God, Zijn vader. De gelovigen mogen daar door Jezus in delen. Het leven waarin de zonde, en de dood, en de ellende, en alles wat afstand geeft ten opzichte van God, dat dat weg is. Het is nog wel aanwezig in ons leven op aarde, maar het is overwonnen. En het zal volledig weg mogen gaan, als Jezus terugkomt. Het leven met de Vader, door het offer van de Zoon, door het werk van de Geest. De belofte van eeuwig leven, dat spreekt de Here Jezus hier uit.

En dan is het natuurlijk een belangrijke vraag, voor wie is die belofte? Wie mag weten, ‘u zult leven’? Is dat ook voor ons, voor u, voor jou, voor mij?

Tegen wie zegt de Here Jezus dit, ‘u zult leven’. De Here Jezus zegt dat hier in Johannes 14 tegen Zijn eigen discipelen. U zult leven, Mijn discipelen. En dan niet alleen omdat zij daar toevallig aanwezig zijn op die plek.

Nee, weet wel, de Here Jezus spreekt het uit op die donderdagavond. Johannes 13, de voetwassing van de Here Jezus aan het Pascha, moment dat Hij ook het avondmaal instelt. Aan die tafel daar vindt dit gesprek plaatst. De avond, nacht wanneer Hij werd overgeleverd, gevangen genomen, veroordeeld. En de volgende dag gekruisigd.

Op die avond spreekt de Here Jezus met Zijn discipelen. Dat zijn dus de discipelen die verbonden zijn met de Heere Jezus, omdat ze in Hem geloven, omdat ze Hem navolgen. Zij mogen leven, met Jezus en door Jezus. Dan zie je, dit ware leven wat de Here Jezus geeft, het ware leven met God, is niet zomaar los van Jezus verkrijgbaar. Het is alleen te ontvangen in de verbondenheid met de Heere Jezus. Als je als discipel met de Here Jezus verbonden bent door waar geloof, dan ontvang je door Hem dat leven.

Maar als die verbondenheid stopt, dan stopt ook die toestroom van het leven. Het is niet een pakketje wat je krijgt en kan maken tot je eigen bezit van, 'nu heb ik het leven en daar kan ik mee verder, en wachten totdat Ik sterf' ofzo. Nee, alleen iets wat je ontvangt in die blijvende liefdesband met de Here Jezus, en met Zijn Vader.

Ik leef en u zult leven, dat zit helemaal tegen elkaar aan. Door Zijn leven mogen wij leven. Voor je redding moet je leunen op het werk van Jezus. En niet op ook maar iets wat je zelf zou hebben gedaan of volbracht.

Alleen omdat Jezus leeft! Alleen omdat Hij door de dood is heen gegaan! Alleen omdat Hij Zijn werk heeft volbracht kunnen wij leven, en mogen wij leven.

In Johannes 15 werkt de Here Jezus dat ook uit in dat mooie beeld van de wijnstok en de ranken. Als je als rank, als tak, verbonden bent met die wijnstok, alleen dan kan je leven en bloeien.

En in Johannes 14 werkt de Here Jezus dat ook verder uit, wat we gelezen hebben. Door Jezus opstanding mag je ook groeien aan inzicht. Hij zegt dat in vers 20: "op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u".

Groeien dus in kennis, zoals je je geliefden of je geliefde steeds beter leert kennen, ze mogen de gelovigen hun Verlosser steeds beter leren kennen. Dat je steeds meer ontdekt de eenheid tussen Jezus en de Vader. En dan begrijpen de discipelen ook steeds meer dat Jezus dus niet weggaat als Hij sterft of als Hij naar de hemel gaat. Nee, dan ontdekken ze dat Hij blijft en blijvend in hen is, en met Hem verbonden is.

"Ik in u", zegt Hij, "en u in Mij". "Ik ga niet weg, Ik laat u niet als wezen achter, maar de Here Jezus is zo dichtbij Zijn volgelingen, dat Hij Zelf zegt, "Ik ben in hen, en zij in Mij".

Zie je dat de Here Jezus zelf als levende, Zijn liefdegaven uitdeelt? De gerechtigheid noemt de Catechismus als eerste, het waren leven. U zult leven. Hij deelt uit, de vergeving van de zonden, aanneming tot kinderen, het eeuwige leven.

En Hij deelt ook dat tweede uit wat de Catechismus noemt; dat ook wij door Zijn kracht nú ál worden opgewekt tot een nieuw leven. Dat is het werk wat de Here

Jezus als levende Here uitdeelt, omdat Hij overwonnen heeft, kan Hij spreken en werken, in de Zijnen.

Dat je gaat leven naar Gods geboden. De Here Jezus zegt dat ook in vers 21, “wie Mijn geboden heeft, en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben, en Ik zal Hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren”.

De Here Jezus deelt dat ware leven uit aan de gelovigen, door Zijn opstanding. Dat ware leven dat blijft niet verstopt bij de gelovigen, maar het ware leven dat wil zichtbaar worden. En dat zal ook zichtbaar worden door de Here Jezus, doordat Hij in de gelovigen woont en doordat Hij in hen werkt met Zijn Geest.

En dan ga je doen net als Jezus deed, trouw leven naar Gods geboden. En dat zal niet volmaakt zijn, en niet zonder zonde zijn, maar je wordt wel vernieuwd. Vernieuwd naar Zijn beeld, zodat je iets gaat laten zien van Hemzelf. Zodat Christus niet alleen in je is, als verstopt, maar dat Hij ook zichtbaar wordt door je daden, door je woorden, door je houding, door je gedrag heen. Zodat de mensen ook in uw omgeving weer kunnen zien, Jezus leeft, “kijk maar, in die christen kan je het merken, de vreugde en blijdschap, de verwachting, de hoop”. Dat is een christen die een levende Here heeft.

De Here Jezus is daarin helemaal Middelaar, die in staat tussen God de Vader en ons mensen. “Als je Jezus liefhebt”, zegt Hij, “heb je de Vader lief”. En ook andersom, via Jezus mag je dan Vaders liefde ontvangen. Je wordt als het ware deelgenoot van de liefde die binnen de Drie enige God is. Ook de liefde van Jezus komt daarin tot je, zegt Hij in vers 21. Zo heerlijk is dat ware leven.

Een leven niet alleen maar in een oneindige tijd die zich uitstrekt. Maar een leven die vervuld is met liefde, en aanvaarding, en geborgenheid, en vreugde. Zo klinken hier die vreugdetonen van de opstanding van Jezus. Een vreugde die Hij hier op aarde al wil uitdelen, en die je als christen op aarde al mag beleven en ervaren, met vallen en opstaan, met pieken en dalen, maar dat je de kracht van Zijn opstanding mag ontdekken. En dat je de liefde van de Vader en de Zoon ontvangt.

En dan zegt de Here Jezus aan het einde van vers 21, “dan zal Ik Mijzelf aan hen openbaren, mag je Jezus zien. Jezus Zelf zal Zich aan je openbaren. De wereld zal Hem niet zien. Maar de gelovigen mogen Hem zien. Hijzelf openbaart Zich aan je.

Hoe dan? Dat je ontdekt Zijn glorie, Zijn werk, Zijn macht, Zijn liefde, Zijn majesteit. Bij de discipelen zie je dat ook gebeuren, dat groeiproces in hun leven, van onbegrip over Zijn lijden en sterven, naar de ontdekking: Hij leeft! Inderdaad, het is waar wat Hij zei. Tot na de Hemelvaart en Pinksteren, hoe ze getuigen van de Heere der Heerlijkheid.

Nou dat groeiproces is niet alleen bij de discipelen van toen. Dat groeiproces mag er ook zijn in ons leven, als onderdeel van die groeiende gemeenschap met de Here Jezus, waar het Heilig Avondmaal formulier ook over spreekt in het slotgebed, “wij bidden U, zeggen we daar, “dat door de werking van Uw Geest de vrucht van deze

avondmaalsviering mag zijn, dat wij dagelijks toenemen in het ware geloof, en in de gemeenschap met Christus”.

Dat Jezus Zich aan je gaat openbaren. Groei in kennis van Zijn werk. Groei in inzicht, in de diepte in Zijn lijden. Groeien in inzicht in de grootheid van Zijn glorie, en je steeds meer gaat ontdekken van de rijkdom van Zijn grote genade, waar de Geest je als het ware doorheen wil leiden.

En dan denk ik tot slot heel kort ook aan dat ‘ten derde’, wat Zondag 17 noemt. De opstanding van de Here Jezus, die een onderpand is van onze opstanding in heerlijkheid, straks komt dat nog verder terug in de Catechismus. Hier staat dat al, Jezus is opgestaan! En dat mag ons zekerheid geven. Jezus is opgestaan, en ook ik mag straks met een nieuw heerlijk lichaam opstaan, niet op mijn kracht, maar met Hem, en door Hem.

Broeders en zusters, wat een heerlijk vooruitzicht om met al de Zijnen dat nieuwe leven te ontvangen bij de opstanding van de doden, als Hij terugkomt. Waar Jezus Zelf zal schitteren in al Zijn glorie. En de gelovigen met Hem, mogen stralen in Zijn licht. Mogen leven in eeuwigheid, in een heerlijk leven. Want, zoals de Here Jezus dat Zelf zei: “Ik leef en u zult leven”.

AMEN